

Korna tacizi

Bir süre önce Çek Cumhuriyeti'nin başkenti **Prag**'da dört gün geçirdik. Sadece iki kere korna çalındığını duydum.

Türkiye'deki durum ise malum: Trafik ışığı kırmızıdan yeşile döndüğü an, beşinci sıradaki **"Yürüsenize be!"** dercesine kornaya abanıyor. Sanki yoluna devam etmek isteyen sadece o, diğerleri pikniğe gelmiş.

Trafik Müdürlüğü'nün istatistiklerinde gereksiz yere korna çalanlara kesilen cezalar yer alıyor. İnanmıyorum! Çünkü bunca yıldır İstanbul'da yaşıyorum, bir trafik polisinin bu eşekliğe ceza yazdığını ne gördüm, ne duydum.

Bizim gazetenin hemen yakınında genç bir trafikçi durur. Tek yaptığı kırmızı ışıktaki geçenlere ceza yazmak... Halbuki **20** korna çalışın, **19**'u gereksiz. Bizimki kılını dahi kıpırdatmıyor.

Sivil toplum da bir âlem. Mesela **Toyota**'nın **"Korna Çalma, Huzurumu Çalma"** diye bir kampanyası var. Bu sloganın yazıldığı billboard'un önünde, **24 saat** içinde **5289** kez korna çalınmış. Yani kimsenin taktığı yok. Ne bekliyorlardı ki? Olmayacak dualara amin deyip

duruyorlar.

Baba parası harcayan sonradan görmeler hariç, Türkleri can evinden vuran olay ceza ödemektir. İşe minibüs ve taksilerden başlayacaksınız. Kazandıkları paranın buharlaşmaya başlaması, bakın nasıl da etkili oluyor.

Niye kırmızı ışığı ihlal eden sürücü çok az? Çünkü **EDS** etkili. Kışadan hisse: Her fırsatta ceza kesmeden korna tacizi engellenemez.

En pratik çözümlerden biri, araç kornalarının, şehir içi hız olan **50 km**'ye kadar, **bisiklet zili** şeklinde çalmasıdır. Kimse, dijital çağda bunun yapılamayacağını söylemesin bana... **"Kornası**

bisiklet zili şeklinde çalan aracı kim alır" diyeceksiniz.

Devlet otomotiv üreticilerini zorlarsa, üç- beş yıl içinde yeni düzene geçilir.

Bir medeniyet projesi olduğu için **Avrupa Birliği**'ne taraf tarım. Ama eğer bir **Alman**, bir **Fransız**, bir **Hollandalı** olsaydım, sırf bu korna meselesi yüzünden Türkiye'nin alınmasına karşı çıkardım.

Not: Bu konuyu daha önce yazdım, daha da yazacağım. Çünkü biz bir hayal dünyasında yaşıyoruz. "Medeniyetimiz" dediğimiz şey, aslında medeniyetsizlik!

Acil mi, önemli mi?

Haberi okuduğumda güleyim mi, ağlayayım mı; şaşırdım! Üçüncü köprü'nün iki yakasının birleştirilmesine **50 metre** kalmış.

İlk bakışta güzel bir haber... Bazılarının aksine ben üçüncü köprüden yanayım. Hem kamyon trafiğinin o tarafa kaymasına yarayacak, hem de Kafkaslar'ı Balkanlar'la birleştirecek. Küresel dünyaya uygun bir girişim.

Ancak... **Marmaray** orada öylece yatarken, hiçbir ciddi ilerleme olmazken, Bakan **Binali Yıldırım**'ın ağzından, daha önce planlandığı gibi 2016 içinde değil, ancak **2018**'de bitirileceği (siz ona en az **6 ay** daha koyun) duyurulmuşken... Paranın,

köprüden önce Marmaray'a yönlendirilmesi edilmesi gerekmez miydi?

Rumeli yakasında durum nedir; bilmiyorum. Ancak **Anadolu** tarafında ulaşım giderek zorlaşıyor. Yoğun saatlerde **Kadıköy** tarafından gelip **Pendik** yönüne gitmek işkence haline geldi. Tren zaten çalışmıyor. Bağdat Caddesi de, minibüs caddesi de üst üste.

Önemli ile **acili** birbirinden ayırmak gerek. Üçüncü köprü elbette önemli... Ancak acil değil. Asıl acil olan Marmaray ve metro-lar... Ne var ki vatandaşın acili ile politikacının acili birbiriyle uyuşmuyor.

